

Шии. А войводитѣ?

Тих. И войводитѣ сѣ съ тѣхъ.

Шии. Веднага да дойде първия пратеникъ.

/ Тихомиръ излиза./

VI

ЕФ. И той прада пратеници!

Шии. Трѣбва да е приелъ прѣдложението ни: нѣкъ той би ги съсѣкалъ и би заповѣдалъ нападение, /като си откъхва/ Благодаря ти Господи!

ЕФ. /Вмислено/ Ще рѣче той се опасява отъ Хана.

Шии. Нищо! Нека се записа той съ своя ханъ, а ние..... /промѣнилъ мисль/ Веднажъ да се видимъ поосвободени отъ тѣзи трудности--азъ те му покажа какво мога да сторя /съ вѣра/ Оде утрѣ почвамъ укрѣпленията оде утрѣ отъ Бдинъ до Добричъ ще биде една земя!

ЕФ. Дано! Нека Богъ чуе словото ти!

Шии. / Търка съ дланъ чело и клати глава, като че нѣщо рѣшава/

VII

Отварятъ се вратата влиза първия пратеникъ.

I пратеникъ. Честитий Царю! Частливъ се считамъ, че нося радостна вѣсть: Мурадъ е съгласенъ на миръ.

Шии. / Нетърпеливо/ Условията?

I пр. Пратеницитѣ му знаятъ условията. Той каза на насъ само това: мирътъ ще биде.

Шии. Нека дойдатъ пратеницитѣ!

Мълчание.

Патриарха оборилъ глава мелогледва. Шиманъ вгледанъ въ вратата чака. I пратеникъ излиза.

VIII

Явяватъ се тримата пратеници на Мурада.

Първия. Славний Царю на Българитѣ и Гърдитѣ! Отъ името на нашия мхдъръ Господаръ се явяваме прѣдъ твое Величество да поднесемъ негова сърдеченъ поздравъ и да изявимъ, че той приема да се склучи дълготраенъ миръ между васъ и нашето царство. /Подава му пликъ, подпечатанъ/

Шии. /поема пликъ/ нервно го отваря и съ напръжение прочита / Идете на отдихъ до като приготвя отговоръ.

I пр. Една молба имае само, твое Величество: Найъ хисно до поудноу ние трѣбва да тръгнемъ отъ тухъ. При изгрѣвъ слънце трѣбва да бждемъ